Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 884/2001

av den 24 april 2001

om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn

(EGT L 128, 10.5.2001, s. 32)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1782/2002 av den 7 oktober 2002	L 270	4	8.10.2002
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 908/2004 av den 29 april 2004	L 163	56	30.4.2004

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 884/2001

av den 24 april 2001

om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([1]), ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ([2]), särskilt artikel 70.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Med hänsyn till upprättandet av den inre marknaden, vilket meför att gränserna mellan medlemsstaterna avskaffas, är det nödvändigt att förse de myndigheter som har till uppgift att övervaka innehav och saluföring av vinprodukter med de instrument som behövs för att genomföra effektiva kontroller i enlighet med enhetliga bestämmelser som fastställts på gemenskapsnivå.

(2) Enligt artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 får vinprodukter endast sättas i omlopp inom gemenskapen om de åtföljs av ett dokument som har kontrollerats av de behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett. Enligt punkt 2 i samma artikel är fysiska eller juridiska personer som innehar vinprodukter skyldiga att föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

(3) Ett steg mot skatteharmonisering i gemenskapen togs genom rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ([3]), senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG ([4]), genom kommissionens tillämpningsförordningar (EEG) nr 2719/92 av den 11 september 1992 om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov ([5]), senast ändrad genom kommissionens förordningar (EEG) nr 2225/93 ([6]) och (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten ([7]). För att få enhetliga regler i gemenskapen och för att förenkla de administrativa formaliteterna för de yrkesverksamma och för allmänheten bör gällande gemenskapsregler på området ses över mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och med tanke på den inre marknadens behov. Dokument som skall åtfölja en transport av vinprodukter enligt skattelagstiftningen bör också användas för att garantera de transporterade varornas äkthet.

(4) De ovan nämnda bestämmelserna om utfärdande av administrativa följedokument och det förenklade följedokumentet avser regler för attestering av vissa vintypers ursprung och kvalitet. Nödvändiga regler för sådan attestering bör därför fastställas. Det är också nödvändigt att fastställa bestämmelser om attestering av vissa viners ursprung i samband med transporter som inte omfattas av några skattemässiga formaliteter, särskilt vid export. För att förenkla de administrativa formaliteterna för

([1]) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.
([2]) EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.
([3]) EGT L 76, 23.3.1992, s. 1.
([4]) EGT L 193, 29.7.2000, s. 73.
([5]) EGT L 276, 19.9.1992, s. 1.
([6]) EGT L 198, 7.8.1993, s. 5.
([7]) EGT L 369, 18.12.1992, s. 17.

▼B

medborgarna och avlasta de behöriga myndigheterna rutinuppgifter, bör myndigheterna ges möjlighet att tillåta att avsändare som uppfyller vissa villkor själva får föra in sådana uppgifter i följedokumenten som intygar vinets ursprung, utan att detta hindrar att nödvändiga kontroller utförs.

(5) För transport av vinprodukter som inte omfattas av de ovannämnda skattebestämmelserna bör det vara obligatoriskt med ett dokument som skall åtfölja transporter av vinprodukter så att de behöriga myndigheterna kan övervaka förflyttningar av dessa produkter. Ett handelsdokument som innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera produkten och följa transporten bör kunna godkännas för detta ändamål.

(6) Övervakning av bulktransporterade vinprodukter kräver särskild uppmärksamhet, eftersom dessa produkter är mer utsatta för bedrägligt förfarande än produkter som har tappats på flaska och försetts med etikett och engångsförslutning. I sådana fall bör det krävas ytterligare uppgifter och förhandsbekräftelse av följedokumentets giltighet.

(7) För att inte i onödan komplicera de administrativa formaliteterna bör det inte krävas något följedokument för transporter som uppfyller vissa kriterier.

(8) De dokument som åtföljer transporter av vinprodukter och de uppgifter om produkterna som skall föras in i registren är oskiljaktiga delar av en helhet. För att se till att de behöriga myndigheterna via dessa register får en möjlighet att effektivt kontrollera transporter och innehav av vinprodukter, särskilt genom samarbete på gemenskapsnivå mellan dessa myndigheter, bör bestämmelserna om hur registren skall föras harmoniseras på gemenskapsnivå.

(9) De varor som används i vissa oenologiska metoder, t.ex. berikning, tillsättning av syra och sötning, är särskilt utsatta för risken för bedrägerier. Därför måste register föras över dessa varor så att myndigheterna kan kontrollera hur de transporteras och används.

(10) Det följedokument vid transport av vinprodukter som är obligatoriskt enligt gemenskapsbestämmelserna är en mycket värdefull informationskälla för de organ som ansvarar för att gemenskapsbestämmelserna och nationella bestämmelser inom vinsektorn följs. När det gäller transporter som utgår från det egna landet bör medlemsstaterna få utfärda kompletterande bestämmelser för tillämpningen av den här förordningen.

(11) Genom artikel 18.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2238/93 av den 26 juli 1993 om följedokument för transport av vinprodukter och om de register som skall föras [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/1999 [2], ges medlemsstaterna möjlighet att fastställa kompletterande eller särskilda bestämmelser för de produkter i fråga som cirkulerar i den egna medlemsstaten. Enligt en av dessa bestämmelser får uppgifter om druvmustens densitet under en övergångsperiod ersättas med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader. Övergångsperioden fastställdes ursprungligen att löpa fram till och med den 31 augusti 1996 men förlängdes fram till och med den 31 juli 2000. Denna traditionella metod används framför allt av mindre jordbruksproducenter som behöver ytterligare några år för att anpassa sig till de nya bestämmelserna för angivande av densiteten. Slutdatumet för övergångsperioden bör därför ersättas med den 31 juli 2002.

(12) Vid offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* 1993 insmög sig ett fel i den italienska versionen av kommissionens förordning (EEG) nr 2238/93. På grund av detta

[1] EGT L 200, 10.8.1993, s. 10.
[2] EGT L 188, 21.7.1999, s. 33.

▼B

fel hänvisas i artikel 4.2 första stycket i den italienska versionen i nämnda förordning till artikel 9 i direktiv 92/12/EEG i stället för till direktiv 92/12/EEG i sin helhet. De italienska myndigheterna har tillämpat den italienska versionen av ovan nämnda förordning. För att göra det möjligt för de italienska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av den nya ändrade texten och inte orsaka svårigheter för aktörerna träder artikel 4.2 i denna förordning i kraft sex månader senare i Italien.

(13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 92/12/EEG fastställs i den här förordningen tillämpningsföreskrifter för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 vad gäller följedokument vid transport av vinprodukter. I den här förordningen fastställs följande:

a) Regler för attestering av ursprunget för kvalitetsvin framställt inom ett specificerat område och av härkomsten för bordsvin som har rätt till en geografisk beteckning i de dokument som åtföljer transporter av sådant vin och som är utformade i enlighet med gemenskapens bestämmelser på grundval av direktiv 92/12/EEG.

b) Regler för utfärdande av följedokument vid transport av de vinprodukter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999

— inom en medlemsstat, om det inte finns ett följedokument i enlighet med gemenskapens bestämmelser på grundval av direktiv 92/12/EEG,

— vid export till tredje land,

— i handeln mellan medlemsstaterna,

— om transporten genomförs av en mindre producent som av den medlemsstat där transporten börjar har befriats från skyldigheten att utfärda ett förenklat följedokument, eller

— om det rör sig om transport av en vinprodukt som inte är belagd med punktskatt.

c) Kompletterande bestämmelser för utfärdande av

— det administrativa följedokumentet eller det handelsdokument som ersätter detta,

— det förenklade följedokumentet eller det handelsdokument som ersätter detta

vid transport av de vinprodukter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

2. I den här förordningen fastställs också bestämmelser om hur personer som på yrkets vägnar innehar vinprodukter skall föra register över mottagna och avsända varor.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *behörig myndighet*: ett organ som av en medlemsstat fått i uppgift att genomföra denna förordning.

b) *producent*: en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av sådana personer som innehar eller har innehaft färska druvor, druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, och som bearbetar eller låter bearbeta dem till vin.

c) *mindre producent*: en producent som producerar mindre än i genomsnitt 1 000 hl vin om året. Medlemsstaterna skall utgå från den genomsnittliga produktionsnivån under tre på varandra

▼B

följande år. Medlemsstaterna behöver inte betrakta en producent som köper färska druvor eller druvmust för bearbetning till vin som en mindre producent.

d) *detaljist*: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, vars verksamhet omfattar direkt försäljning till konsument av vin i små mängder, som skall fastställas av varje medlemsstat med hänsyn till de särskilda förhållandena inom handel och distribution, med undantag av personer som har källare med utrustning för lagring och i förekommande fall utrustning för tappning av vin i stora mängder samt utrustning för emballering, eller en person som på olika platser och utan fast försäljningsställe bedriver handel med bulktransporterat vin.

e) *administrativt följedokument*: ett dokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2719/92.

f) *förenklat följedokument*: ett dokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3649/92.

g) *näringsidkare utan lagerlokaler*: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som yrkesmässigt köper eller säljer vinprodukter utan att ha lokaler för lagring av sådana produkter.

h) *godkänd förslutning*: en förslutning för behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt bilaga 1.

i) *tappning*: produkten i fråga tappas i kommersiellt syfte på behållare med en volym på högst 60 liter.

j) *tappare/tappningsföretag*: fysiska eller juridiska personer eller sammanslutning av sådana personer som genomför eller för egen räkning låter genomföra tappning.

AVDELNING I

Följedokument vid transport av vinprodukter

Artikel 3

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar av personer, inbegripet näringsidkare utan lagerlokaler, som är bosatta eller har sitt säte inom gemenskapens tullområde och som transporterar eller låter transportera en vinprodukt är skyldiga att fylla i ett dokument som åtföljer transporten, nedan kallat följedokument.

Följedokumentet skall innehålla minst följande uppgifter i enlighet med anvisningarna i bilaga II:

a) Avsändarens namn och adress.

b) Mottagarens namn och adress.

c) Följedokumentets referensnummer med syfte att identifiera dokumentet.

d) Datum då dokumentet utfärdats samt avsändningsdatum om detta är ett annat datum.

e) Beskrivning av den transporterade produkten enligt gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser.

f) Kvantiteter av den transporterade produkten.

Vid transport i behållare med en nominell volym på över 60 liter skall följedokumentet innehålla även följande

g) beträffande

— vin: verklig alkoholhalt,

— ojästa produkter: brytningsindex eller densitet,

— ungt, icke färdigjäst vin och delvis jäst druvmust: total alkoholhalt,

h) vad beträffar vin och druvmust

— den vinodlingszon, enligt zonindelningen i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999 där den transporterade produkten har

▼B

sitt ursprung, med användande av följande förkortningar: A, B, C I a, C I b, C II, C III a och C III b,

— de behandlingar enligt bilaga II som de transporterade produkterna har genomgått.

2. Följande dokument godkänns som följedokument:

a) Vad gäller produkter som omfattas av föreskrifterna om formaliteter vid transport i direktiv 92/12/EEG godkänns

— ett administrativt dokument eller handelsdokument enligt förordning (EEG) nr 2719/92, om produkten är befriad från punktskatter när den börjar omsättas fritt,

— ett förenklat följedokument eller ett handelsdokument enligt förordning (EEG) nr 3649/92, vid handel mellan medlemsstater vid saluföring för konsumtion i den avsändande medlemsstaten;

b) Vad gäller produkter som inte omfattas av föreskrifterna om formaliteter vid transport i direktiv 92/12/EEG godkänns alla dokument som innehåller minst de uppgifter som avses i punkt 1 samt eventuellt ytterligare uppgifter som medlemsstaterna kräver och som upprättats enligt bestämmelserna i denna avdelning.

3. För transporter av produkter enligt punkt 2 b som utgår från det egna landet får medlemsstaterna kräva ett följedokument enligt förlagan i bilaga III.

För de transporter som avses i punkt 2 b och som påbörjas och avslutas i det egna landet får medlemsstaterna tillåta att följedokumentet inte delas upp i rutor och att de obligatoriska uppgifterna inte numreras i enlighet med förlagan i bilaga III.

4. Om följedokumentet avser en transport av vinprodukter i behållare med en nominell volym på över 60 liter skall den behöriga myndigheten ge dokumentet ett referensnummer, och myndighetens namn och adress skall anges i dokumentet. Denna myndighet kan vara en skattekontrollerande myndighet.

Referensnumret skall vara en del av en löpnummerserie. Det skall vara förtryckt i följedokumentet.

I det fall som avses i första stycket skall ett korrekt ifyllt original av följedokumentet och en kopia av detta i förväg för varje transport ha förklarats giltiga

— genom att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där transporten påbörjas förser dem med sin stämpel, eller

— genom att avsändaren stämplar dem med den föreskrivna stämpeln eller med en stämpelmaskin som är godkänd av den behöriga myndigheten.

Om ett administrativt dokument eller handelsdokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2719/92, eller ett förenklat följedokument eller handelsdokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3649/92 används, skall giltigheten av exemplaren nr 1 och nr 2 intygas före transporten i enlighet med förfarandet i tredje stycket.

Artikel 4

Genom undantag från artikel 3.1 krävs inget följedokument i följande fall:

1. Vad gäller vinprodukter i behållare med en nominell volym på över 60 liter:

a) Vid transport av pressade eller opressade druvor, eller av druvmust, som genomförs av druvproducenten själv eller för hans räkning, från den egna vinodlingen eller en annan anläggning som tillhör honom, under förutsättning att den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km och att transporten

— går till den egna vinframställningsanläggningen, i de fall det rör sig om en enskild producent,

▼B

— går till sammanslutningens vinframställningsanläggning, om det rör sig om en producent som är medlem i en producentsammanslutning.

I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträckan från 40 km till 70 km.

b) Vid transport av pressade eller opressade druvor som genomförs av druvproducenten själv, eller för hans räkning av annan tredje man än mottagaren, och som utgår från den egna vinodlingen,

— om transporten går till mottagarens vinframställningsanläggning i samma vinodlingszon, och

— om den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km. I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträckan till 70 km.

c) Vid transport av vinäger.

d) Vid transport av produkter inom samma lokala administrativa enhet eller till en angränsande lokal administrativ enhet, under förutsättning att myndigheten har gett sitt tillstånd eller, med ett enskilt tillstånd, vid transport inom samma regionala administrativa enhet, om produkten

— transporteras mellan två anläggningar som tillhör samma företag, om inte annat följer av artikel 12.2 a, eller

— inte byter ägare, och transporten utförs i samband med vinframställning, behandling, lagring eller tappning.

e) Vid transport av pressrester och jäsningsrester

— till ett destilleri, om transporten åtföljs av en följesedel enligt bestämmelser från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transporten påbörjas, eller

— om syftet med transporten är att enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 undanskaffa biprodukter från en bearbetning.

2) Vad gäller vinprodukter i behållare med en nominell volym på högst 60 liter, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG:

a) Vid transport av produkter i märkta behållare med en nominell volym på högst 5 liter, försedda med en godkänd engångsförslutning med en uppgift som gör det möjligt att identifiera tapparen/tappningsföretaget, om den sammanlagda kvantiteten är högst

— 5 liter, i fråga om koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

— 100 liter, för alla övriga produkter.

b) Vid transport av vin eller druvsaft till diplomatiska representationer, konsulat och liknande myndigheter, inom de tillåtna gränserna för dessa.

c) Vid transport av vin eller druvsaft

— som ingår i privata ägodelar vid flyttning, och som inte är avsedd för försäljning,

— som är avsedd för förbrukning ombord på fartyg, flygplan eller på tåg.

d) Vid privatpersoners transport av vin och delvis jäst druvmust avsedda för mottagarens förbrukning i det egna hushållet, med undantag av sådan transport som avses under a, om kvantiteten är högst 30 liter.

e) Vid transport av produkter avsedda för vetenskapliga eller tekniska försök, om den sammanlagda kvantiteten är högst 1 hektoliter.

f) Vid transport av varuprover.

g) Vid transport av prover till ett officiellt organ eller laboratorium.

När det gäller undantag enligt punkt 2 a-e från kravet på följedokument skall avsändaren, med undantag för detaljister eller privatpersoner som endast vid enstaka tillfällen överlåter vinpro-

▼B

dukter till andra privatpersoner, alltid kunna styrka att de obligatoriska anteckningarna i register enligt avdelning II, eller andra register som krävs i medlemsstaten i fråga, är korrekta.

Artikel 5

1. Om den behöriga myndigheten upptäcker att en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som transporterar eller låter transportera en vinprodukt har begått en allvarlig överträdelse av gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn eller av nationella bestämmelser som har antagits för att genomföra dessa, eller om myndigheten har skäl att misstänka att en sådan överträdelse har begåtts, kan den kräva att följande förfarande tillämpas:

Avsändaren skall fylla i följedokumentet och begära att den behöriga myndigheten godkänner det med sin stämpel. Detta godkännande kan förenas med villkor beträffande produktens vidare användning. Godkännandet sker genom stämpel, underskrift av myndighetens ansvariga tjänsteman samt datum.

Förfarandet ovan skall också tillämpas vid transporter av produkter för vilka produktionsförhållandena eller sammansättningen inte uppfyller kraven i gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser.

2. Vid all transport inom gemenskapens tullområde av produkter från tredje land som har börjat omsättas fritt skall följedokumentet innehålla

— numret på det dokument VI 1 som har utfärdats i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 883/2001 ([1]),

— det datum då dokumentet utfärdades,

— namn på och adress till den myndighet i det tredje landet i fråga som har utfärdat eller bemyndigat en producent att utfärda dokumentet.

3. Varje person eller organ som utfärdar följedokument för transport av en vinprodukt, och även personer som har innehaft sådana produkter, skall behålla en kopia av dessa dokument.

Artikel 6

1. Följedokumentet skall anses som vederbörligen ifyllt när det innehåller de uppgifter som avses i artikel 3.1 i denna förordning. När ett dokument som utformats enligt förordning (EEG) nr 2719/92 eller enligt förordning (EEG) nr 3649/92 används skall det dessutom innehålla samtliga uppgifter som föreskrivs i artikel 3.1 i denna förordning. Vid transport till ett destilleri av vin som tillsatts alkohol för destillation skall det administrativa följedokumentet eller det förenklade följedokumentet, eller de dokument som används i stället för dessa dokument, dessutom uppfylla kraven i artiklarna 68.2 a och i 70.2 e i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 ([2]).

2. Ett följedokument får endast användas för en transport.

Ett enda följedokument får utfärdas för en samlad transport från en och samma avsändare till en och samma mottagare av

— två eller flera partier av samma produktkategori, eller

— två eller flera partier av olika produktkategorier, om dessa transporteras i märkta behållare med en nominell volym på högst 60 liter som är försedda med en godkänd engångsförslutning med en uppgift som gör det möjligt att identifiera tapparen/tappningsföretaget.

3. I följedokumentet skall det datum då transporten påbörjas anges.

([1]) Se sidan 1 i detta nummer av EGT.
([2]) EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

▼B

Vid det fall som avses i artikel 5.1 eller då följedokumentet utfärdas av en behörig myndighet är detta endast giltigt om transporten påbörjas senast fem arbetsdagar efter antingen giltighetstidens början eller den dag då det utfärdades

4. Om produkter transporteras i separata delar i samma behållare eller om de blandas under en transport, skall ett följedokument utfärdas för varje del, oavsett om den transporteras separat eller ingår i en blandning. Detta dokument skall, i enlighet med gällande bestämmelser i medlemsstaten, innehålla uppgifter om hur den blandade produkten skall användas.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta att avsändare eller personer med befogenhet utfärdar ett enda följedokument för hela den produkt som erhållits genom blandningen. I så fall skall den behöriga myndigheten fastställa hur den ursprungliga produktkategorin och kvantiteten för de olika delarna skall intygas.

5. Om det visar sig att en transport för vilken det krävs ett följedokument äger rum utan ett sådant dokument, eller med ett dokument som innehåller falska, oriktiga eller ofullständiga uppgifter, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta upptäcks, eller ett annat organ som ansvarar för efterlevnaden av gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser inom vinsektorn, vidta nödvändiga åtgärder

— för att se till att transporten följer bestämmelserna, antingen genom att rätta till eventuella fel eller genom att utfärda ett nytt dokument,

— för att, i förekommande fall genom tillämpning av artikel 5.1 utfärda påföljder i proportion till hur allvarliga de konstaterade oegentligheterna är.

Den behöriga myndigheten eller det organ som avses i första stycket skall stämpla de dokument i vilka rättelser införs eller som utfärdas i enlighet med den bestämmelsen. Åtgärder för att rätta till oegentligheter får inte fördröja transporten utöver vad som är absolut nödvändigt.

Vid allvarliga eller upprepade oegentligheter skall den behöriga regionala eller lokala myndigheten på bestämmelseorten informera den behöriga regionala eller lokala myndigheten på avsändningsorten. För transporter inom gemenskapen skall denna information ges i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2729/2000 av den 14 december 2000 ([1]).

6. Om det visar sig omöjligt att för en transport korrigera de oegentligheter som anges i punkt 5 första stycket skall transporten blockeras av den behöriga myndigheten eller av det organ som upptäckt oegentligheten. Avsändaren skall då underrättas om detta och om vilka åtgärder som har vidtagits. Dessa åtgärder kan innebära ett förbud mot att saluföra produkten.

7. När en del av eller hela den produkt som transporteras med ett följedokument inte godkänns av mottagaren, skall denne skriva ”Ej godkänt av mottagaren” på dokumentets baksida, samt dagens datum och sin underskrift och i förekommande fall en uppgift om den ej godkända kvantiteten i liter eller kilogram.

I sådana fall får produkten sändas till avsändaren med samma följedokument eller hållas kvar i transportföretagets lokaler till dess att ett nytt följedokument utfärdas för vidarebefordran av produkten.

Artikel 7

1. Följedokumentet skall anses attestera ursprungsbeteckningen för kvalitetsviner fso, eller härkomsten för bordsviner som har rätt till en geografisk beteckning

([1]) EGT L 316, 15.12.2000, s. 16.

▼B

— om det utfärdas av en avsändare som själv har producerat det vin som transporteras och som varken köper eller säljer vinprodukter som framställts av druvor som har skördats i andra specificerade områden eller produktionsområden än de områden vars namn han använder i beskrivningen av det vin han själv producerar,

— om det utfärdas av en avsändare som inte omfattas av första strecksatsen, under förutsättning att den behöriga myndigheten på grundval av uppgifter i följedokument för tidigare transporter av produkten i fråga har intygat att uppgifterna i följedokumentet är korrekta,

— om det utfärdas genom tillämpning av artikel 5.1, under förutsättning att

a) i) följedokumentet är utformat enligt förlagan för

— det administrativa dokumentet i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92,

— det förenklade följedokumentet i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92, eller

— följedokumentet i bilaga III till den här förordningen,

ii) ett av de dokument som avses i artikel 3.2 b i den här förordningen används för transporter som inte passerar genom en annan medlemsstat,

b) följande ordalydelse skrivs in på avsedd plats i följedokumentet:

— för kvalitetsvin fso: ”Detta dokument attesterar ursprungsbeteckningen för de i dokumentet angivna kvalitetsvinerna fso”,

— för bordsvin med geografisk beteckning: ”Detta dokument attesterar härkomsten för de i dokumentet angivna bordsvinerna”,

c) ordalydelserna under b intygas av den behöriga myndigheten genom stämpling, datering och den ansvariges underskrift på

— exemplaren nr 1 och nr 2, när en av förlagorna under a i första och andra strecksatsen används, eller

— på originalet av följedokumentet och på en kopia av detta, om förlagan i bilaga III eller ett annat dokument enligt artikel 3.2 b används;

d) den behöriga myndigheten har gett följedokumentet ett referensnummer,

e) det följedokument med vilket produkten transporteras attesterar ursprungsbeteckningen eller härkomsten när det rör sig om en sändning från en medlemsstat som inte är producentmedlemsstat, under förutsättning att dokumentet innehåller

— referensnummer,

— datum för utfärdandet, och

— namn på och adress till den myndighet som är angiven på de dokument med vilka produkten transporterades före vidarebefordran och i vilka ursprungsbeteckningen eller härkomsten har attesterats.

En medlemsstat kan fastställa att attestering av ursprungsbeteckningen för kvalitetsviner fso eller angivelse av härkomsten för bordsviner som producerats på det egna territoriet, skall vara obligatorisk.

2. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat får ge avsändare som uppfyller de krav som anges i punkt 3 tillstånd att själva fylla i eller låta förtrycka benämningarna i fråga om attestering av ursprungsbeteckning eller härkomst på blanketterna till följedokumentet, under förutsättning att

a) dessa benämningar attesteras i förväg genom den behöriga myndighetens stämpel, datering och den ansvariges underskrift, eller

▼B

b) benämningarna attesteras av avsändarna själva med en särskild stämpel som de av den behöriga myndigheten har fått tillstånd att använda och som överensstämmer med förlagan i bilaga IV; stämpeln får vara förtryckt på blanketterna, om tryckningen görs av ett tryckeri som har godkänts för detta ändamål.

3. Det tillstånd som avses i punkt 2 skall endast ges till avsändare

— som regelbundet låter transportera kvalitetsvin fso och/eller bordsvin som har rätt till en geografisk beteckning, och

— om det efter den första begäran kan säkerställas att de för sina register över mottagna och avsända varor i enlighet med bestämmelserna i avdelning II, vilket gör det möjligt att kontrollera att uppgifterna i dokumenten är korrekta.

De behöriga myndigheterna kan neka tillstånd för avsändare som inte ger de garantier som myndigheterna anser nödvändiga. De får återkalla tillståndet, särskilt om en avsändare inte längre uppfyller de villkor som anges i första stycket eller inte längre ger de nödvändiga garantierna.

4. Avsändare som har fått det tillstånd som avses i punkt 2 skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda den särskilda stämpeln, de blanketter som är stämplade av den behöriga myndigheten eller avtryck av den särskilda stämpeln.

5. I handeln med tredje land får, vid export från producentmedlemsstaten, endast ett sådant följedokument som utfärdats i enlighet med punkt 1 attestera

— att produktens ursprungsbeteckning överensstämmer med gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser, när det rör sig om kvalitetsvin fso,

— att produktens geografiska beteckning överensstämmer med gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser när det rör sig om bordsvin som beskrivs enligt artikel 51.2 och 51.3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

När det gäller export från en medlemsstat som inte är producentmedlemsstat skall det följedokument som är utfärdat i enlighet med punkt 1, och med vilket produkten exporteras, anses attestera att ursprungsbeteckningen eller härkomsten är korrekt, under förutsättning att det innehåller

— referensnummer,

— datum för utfärdandet, och

— namn på och adress till den myndighet som avses i punkt 1 och som anges i de dokument med vilka produkten transporterades före export och i vilka ursprungsbeteckningen eller härkomsten attesterades.

6. Följedokumentet skall anses attestera ursprungsbeteckningen för ett importerat vin om dokumentet är utfärdat enligt artikel 5.2 och efter en av de förlagor som avses i punkt 1 första stycket under a.

Artikel 8

1. Om mottagaren är etablerad inom gemenskapens territorium skall följande regler gälla för användande av följedokumentet

a) vid transport av en produkt som inte är belagd med punktskatt (se punkt 1.5 under allmänt i anvisningarna i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92),

b) vid transport inom gemenskapen av en produkt som är belagd med punktskatt, och som redan har saluförts i den avsändande medlemsstaten (se punkt 1.5 under allmänt i anvisningarna i förklaringarna i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92),

c) vid transporter som inte omfattas av a eller b skall,

i) om det obligatoriska följedokumentet för transport enligt a och b används,

▼B

— exemplar nr 1 behållas av avsändaren,

— exemplar nr 2 åtfölja produkten från lastningsplatsen till lossningsplatsen och överlämnas till mottagaren eller dennes företrädare,

ii) om ett annat följedokument används,

— originalet av följedokumentet åtfölja produkten från lastningsplatsen och överlämnas till mottagaren eller dennes företrädare,

— en kopia behållas av avsändaren.

2. Om mottagaren är etablerad utanför gemenskapens tullområde skall originalet och en kopia av följedokumentet, i förekommande fall exemplar nr 1 och 2, tillsammans med exportdeklarationen överlämnas till det behöriga tullkontoret i den exporterande medlemsstaten. Tullkontoret skall se till att dokumentets typ, datum och nummer anges i exportdeklarationen och att exportdeklarationens typ, datum och nummer anges i originalet av följedokumentet och kopian av detta, i förekommande fall i de två exemplaren av följedokumentet.

▼M2

Tullkontoret på den plats där utförseln ur gemenskapens tullområde äger rum skall på båda exemplaren av dokumentet föra in ett av följande alternativ och bekräfta det med sin stämpel:

”EXPORTADO”, ”VYVEZENO”, ”UDFØRSEL”, ”AUSGEFÜHRT”, ”EKSPORDITUD”, ”ΕΞΑΧΘΕΝ”, ”EXPORTED”, ”EXPORTÉ”, ”ESPORTATO”, ”EKSPORTĒTS”, ”EKSPORTUOTA”, ”EXPORTÁLVA”, ”EXPORTAT”, ”UITGEVOERD”, ”WYWIEZIONO”, ”VYVEZENÉ”, ”IZVOENO”, ”VIETY”, ”EXPORTERAD”

Därefter skall de stämplade exemplaren med denna text lämnas tillbaka till exportören eller dennes företrädare. Denne skall se till att ett exemplar åtföljer den exporterade produkten under transporten.

▼B

3. De uppgifter som avses i punkt 2 första stycket skall minst omfatta dokumentets typ, datum och nummer samt, beträffande exportdeklarationen, namn på och adress till den behöriga exportmyndigheten.

4. Vid tillfällig export av en vinprodukt, inom ramen för systemet med passiv förädling enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([1]) och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([2]), till ett land som är medlem i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) för att lagras, mognadslagras och/eller förpackas i ett av dessa länder, skall utöver följedokumentet ett informationsblad upprättas enligt Tullsamarbetsrådets rekommendation av den 3 december 1963. Bladet skall i rutorna för varubeskrivningar innehålla en beskrivning av varorna i enlighet med gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser, samt en uppgift om den kvantitet vin som transporteras.

Dessa uppgifter skall hämtas från originalet av det följedokument med vilket vinet har transporterats till det tullkontor där informationsbladet utfärdas. Typ, datum och nummer för det dokument som åtföljde den tidigare transporten skall antecknas på detta blad.

Om det behöriga tullkontoret i ett Efta-land på ett korrekt sätt har fyllt i informationsbladet i samband med återinförsel i gemenskapens tullområde av de produkter som avses i första stycket, skall detta dokument gälla som följedokument för transporten, antingen till tullkontoret på bestämmelseorten inom gemenskapen eller till det tullkontor inom gemenskapen där produkten släpps fri för konsumtion, förutsatt att dokumentet i rutan för varubeskrivningen innehåller de uppgifter som anges i första stycket.

Det berörda tullkontoret i gemenskapen skall stämpla en kopia eller fotokopia av det dokument som lämnas in av mottagaren eller dennes

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
([2]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

företrädare och lämna tillbaka det till honom för användning enligt denna förordning.

5. Vad gäller kvalitetsvin fso och bordsvin med rätt till en geografisk beteckning som exporteras till tredje land med ett följedokument i enlighet med denna förordning, skall dokumentet, som tjänar som ursprungs- eller härkomstintyg, visas upp för den behöriga myndigheten tillsammans med andra dokument som den behöriga myndigheten kan godta, när sådant vin börjar omsättas fritt inom gemenskapen, såvida det inte rör sig om produkter som uppfyller kraven i punkt 4 eller sådana returvaror som avses i förordning (EEG) nr 2913/92 och i tillämpningsföreskrifterna för den förordningen. Under förutsättning att dessa övriga dokument anses tillfredsställande, skall tullkontoret attestera en kopia eller fotokopia av det intyg om ursprungsbeteckning som har lämnats in av mottagaren eller dennes företrädare och lämna tillbaka det till honom för användning enligt denna förordning.

Artikel 9

Om det under transporten inträffar en oförutsedd händelse, eller ett fall av force majeure, som leder till att en del av eller hela den last för vilken det krävs ett följedokument delas upp eller går förlorad, skall transportföretaget begära att de behöriga myndigheterna där händelsen eller fallet av force majeure inträffade lämnar en skriftlig redogörelse för det inträffade.

I den mån det är möjligt skall transportföretaget också underrätta den behöriga myndigheten på platsen närmast händelsen så att denna myndighet kan vidta de åtgärder som är nödvändiga för att transporten skall kunna genomföras enligt reglerna. Sådana åtgärder får inte fördröja transporten utöver vad som är absolut nödvändigt för att följa bestämmelserna.

Artikel 10

Vid transport av mer än 60 liter av en sådan oförpackad vinprodukt som avses nedan skall det utöver det obligatoriska dokumentet för transporten i fråga, även finnas en kopia som gjorts med självkopierande papper eller karbonpapper, eller en kopia av annan typ, som godkänts av den behöriga myndigheten:

a) Produkter med ursprung inom gemenskapen:

— vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,

— vin avsett för bearbetning till kvalitetsvin fso,

— delvis jäst druvmust,

— koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

— färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol,

— druvsaft,

— koncentrerad druvsaft,

— bordsdruvor avsedda för bearbetning till andra produkter än de som avses i artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999.

b) Produkter som inte har sitt ursprung i gemenskapen:

— färska druvor, utom bordsdruvor,

— druvmust,

— koncentrerad druvmust,

— delvis jäst druvmust,

— koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

— färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol,

— druvsaft,

— koncentrerad druvsaft,

▼B

— likörvin avsett för framställning av produkter som inte omfattas av KN-nummer 2204.

Samma gäller för följande produkter, oavsett ursprung och transporterad kvantitet, utan att det påverkar de undantag som avses i artikel 4:

— jäsningsrester,

— pressrester avsedda för destillation eller annan industriell bearbetning,

— piquettevin,

— vin som tillsatts alkohol för destillation,

— vin som framställts av druvsorter som i medlemsstaternas klassificering enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte tas upp som en sort som får användas för framställning av cuvén i den administrativa enhet där druvorna skördats,

— produkter som inte får erbjudas eller levereras för direkt konsumtion.

Senast den första arbetsdagen efter det att produkterna lämnar avsändningsorten skall avsändaren så snabbt som möjligt skicka den kopia som avses i första stycket till den behöriga myndighet som är ansvarig för lastningsplatsen. Den behöriga myndigheten skall så snabbt som möjligt skicka denna kopia till den behöriga myndighet som ansvarar för lossningsplatsen, dock senast den första arbetsdagen efter det att den mottagits eller efter det att myndigheten själv fyller i den.

AVDELNING II

Register

Artikel 11

1. Fysiska och juridiska personer samt sammanslutningar av sådana personer som, oavsett ändamål, i utövningen av sin näringsverksamhet eller i kommersiella syften innehar vinprodukter är skyldiga att föra register över mottagna och avsända produkter.

Emellertid

a) behöver register inte föras av

— detaljister,

— utskänkningsställen där varan uteslutande konsumeras på plats,

b) behöver anteckningar om vinäger inte föras in i registren.

2. Medlemsstaterna får fatta beslut om

a) att näringsidkare utan lagerlokaler skall föra register i enlighet med medlemsstatens egna regler och förfaranden,

b) att fysiska och juridiska personer, samt sammanslutningar av sådana personer, som innehar lager av eller endast saluför vinprodukter i små behållare som uppfyller de villkor för presentation som avses i artikel 4.2 a, inte skall vara skyldiga att föra register, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar, inklusive handelsdokument som används i bokföringen, kontrollera mottagna och avsända varor samt varulager.

3. Personer som är skyldiga att föra register skall anteckna när varje parti av de produkter som avses i punkt 1 tas emot på eller sänds iväg från anläggningen, samt vilka av de behandlingar som avses i artikel 14.1 som utförts. De skall dessutom för varje anteckning i registren över mottagna och avsända varor kunna visa upp ett dokument som har åtföljt transporten i fråga, eller en annan verifikationshandling, särskilt ett handelsdokument.

Artikel 12

1. Registren skall bestå

▼B

— antingen av inbundna blad med löpnumrering, eller

— av ett modernt bokföringssystem som är godkänt av de behöriga myndigheterna, under förutsättning att de obligatoriska uppgifterna är införda i registren.

Medlemsstaterna får emellertid fatta beslut om

a) att register, om de förs av näringsidkare som inte utför någon av de behandlingar som anges i artikel 14.1 eller någon oenologisk behandling, får bestå av samtliga följedokument,

b) att register, om de förs av producenter, får bestå av anteckningar på baksidan av de skörde-, produktions- eller lagerdeklarationer som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 ([1]).

2. Register skall föras separat för varje företag och i samma lokaler där produkterna förvaras.

De behöriga myndigheterna får emellertid, vid behov, genom anvisningar tillåta

a) att registren förs på företagets huvudanläggning, om produkterna innehas i olika lager tillhörande ett och samma företag inom en och samma lokala administrativa enhet, eller i en angränsande enhet,

b) att registerhanteringen ges i uppdrag till ett specialiserat företag, under förutsättning att det på grundval av andra dokument är möjligt att även fortsättningsvis på plats kontrollera mottagna och avsända varor samt vad som finns i lager.

Om detaljhandlare som säljer direkt till slutkonsument tillhör samma företag och får leveranser från ett eller flera centrallager som tillhör detta företag, skall dessa centrallager, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 11.2 b, vara skyldiga att föra register. Leveranser till ovan nämnda detaljhandlare skall antecknas i registren som avsända varor.

3. För produkter som skall antecknas i registren skall särskilda räkenskaper föras för

— var och en av de kategorier som anges antingen i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 eller i artikel 34 i förordning (EG) 883/2001,

— varje kvalitetsvin fso, och produkter avsedda för bearbetning till kvalitetsvin fso, som framställts av druvor som har skördats inom samma specificerade område,

— varje bordsvin som beskrivs med namnet på ett geografiskt område, samt produkter avsedda att bearbetas till sådant bordsvin, som framställts av druvor som har skördats inom samma produktionsområde.

Kvalitetsviner fso av olika ursprung, förpackade i behållare på högst 60 liter som är märkta enligt gemenskapsbestämmelserna, som har köpts från tredje man och som innehas för försäljning, får tas med i samma räkenskaper, under förutsättning att den behöriga myndigheten, eller ett organ som är bemyndigat av denna myndighet, har gett sitt tillstånd för detta, och att varje mottaget och avsänt kvalitetsvin fso anges separat. Detta gäller också för bordsvin med geografisk beteckning.

Nedklassificering av ett kvalitetsvin fso skall antecknas i registren.

4. Medlemsstaterna skall fastställa maximiprocentsatser för förluster på grund av avdunstning under lagerhållningen och på grund av olika behandlingar eller byte från en produktkategori till en annan.

Om de faktiska förlusterna

— under transport är högre än de toleranser som anges i del B punkt 1.2 i bilaga II, och

([1]) EGT L 166, 5.7.1996, s. 14.

▼B

— om, i de fall som avses i första stycket, den högsta procentsats som medlemsstaterna fastställt överskrids, skall den som för registret skriftligen och inom en tidsfrist som medlemsstaterna fastställt informera den behöriga regionala myndigheten om detta så att myndigheten kan vidta de åtgärder som krävs.

Medlemsstaterna skall fastställa hur anteckningar skall göras i registren beträffande

— producentens konsumtion i det egna hushållet,

— eventuella tillfälliga variationer i produkternas volym.

Artikel 13

1. För mottagna och avsända varor skall det i registren alltid anges

— produktens kontrollnummer, i de fall då ett sådant krävs enligt gemenskapsbestämmelserna eller nationella bestämmelser,

— datum för mottagande och avsändande,

— den faktiska in- och utgående kvantiteten,

— en beskrivning av produkten enligt gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser,

— en hänvisning till det dokument som åtföljer eller har åtföljt transporten.

I de fall som avses i artikel 7.5 skall det i registret för avsända varor göras en hänvisning till det dokument med vilket produkten tidigare transporterades.

2. En gång om året och vid ett datum som medlemsstaterna får fastställa, skall uppgifterna i registren över mottagna och avsända varor sammanställas. Inom ramen för denna årsredovisning skall en inventering av lagren göras. De befintliga lagren skall i registren bokföras som mottagna varor, vid en tidpunkt efter årsredovisningen. Om årsredovisningens uppgifter om lagren skiljer sig från de faktiska lagren, skall detta antecknas i årsredovisningen.

Artikel 14

1. De behandlingar som skall antecknas i registren är

— höjning av alkoholhalten,

— tillsättning av syra,

— avsyrning,

— sötning,

— blandning av viner,

— tappning,

— destillation,

— framställning av mousserande vin, mousserande vin med tillsatt koldioxid, pärlande vin och pärlande vin tillsatt med koldioxid,

— framställning av likörvin,

— framställning av koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

— behandling med kol för oenologiskt bruk,

— behandling med kaliumferrocyanid,

— vin med tillsatt alkohol för destillation,

— andra processer med tillsats av alkohol,

— bearbetning till en produkt i en annan kategori, särskilt till aromatiserat vin,

— elektrodialysbehandling.

Om ett företag enligt artikel 12.1 andra stycket får tillstånd att föra förenklade register får den behöriga myndigheten tillåta att kopior av de anmälningar som avses i punkt G.5 i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 och som görs enligt artiklarna 22-29 i kommissionens

▼B

förordning (EG) nr 1622/2000 ([1]) jämställs med uppgifter i registren om höjning av alkoholhalten, tillsättning av syra och avsyrning.

2. För var och en av de behandlingar som anges i punkt 1 skall det i registren, med undantag av de register som avses i punkt 3, antecknas

— vilken behandling som utförts, samt datum för denna,

— art och kvantitet för de använda produkterna,

— kvantitet för den produkt som erhållits vid behandlingen,

— kvantitet för den produkt som använts för höjning av alkoholhalten, tillsättning av syra, avsyrning, sötning och tillsats av alkohol för destillation,

— produkternas benämning före och efter behandlingen, i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser,

— märkningen av de behållare som de registrerade produkterna förvaras i före och efter behandlingen,

— antalet flaskor som fyllts och deras innehåll, i de fall det rör sig om tappning på flaska,

— vid kontraktstappning tapparens/tappningsföretagets namn och adress.

Om en produkt byter kategori genom en bearbetning som inte är en av de behandlingar som avses i punkt 1 första stycket, särskilt vad gäller jäsning av druvmust, skall kvantiteten och arten av den produkt som framställs genom bearbetningen antecknas i registren.

Vid tillsats av alkohol i vin för destillation skall även de uppgifter som anges i artikel 68.2 a och i artikel 70.2 e i förordning (EG) nr 1623/2000 föras in i registren.

3. I fråga om framställning av mousserande vin skall cuvé-registren innehålla följande uppgifter för varje framställd cuvé:

— datum för beredningen,

— tappningsdatum för mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner fso,

— volymen för cuvén, samt beskrivning av de enskilda beståndsdelarna i denna, deras volym samt den verkliga och potentiella alkoholhalten i varje beståndsdel,

— var och en av de metoder som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 1622/2000,

— den kvantitet tiragelikör som har använts,

— kvantiteten expeditionslikör,

— det antal flaskor som erhållits, med uppgift i förekommande fall om typen av mousserande vin, uttryckt i form av en uppgift om dess restsockerhalt, om denna nämns i märkningen.

4. I fråga om framställning av likörvin skall registren innehålla följande uppgifter om varje parti likörvin under framställning:

— datum för tillsats av de produkter som avses i punkt 14.B b i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999,

— den tillsatta produktens art och mängd.

Artikel 15

1. De som är skyldiga att föra register skall föra register eller särskilda räkenskaper över följande mottagna och avsända produkter och varor som de innehar eller har innehaft, oavsett ändamål, inklusive användning inom den egna anläggningen:

— sackaros,

([1]) EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

▼B

— koncentrerad druvmust,

— rektifierad koncentrerad druvmust,

— produkter som används vid tillsättning av syra,

— produkter som används vid avsyrning,

— alkohol och vinsprit.

Om register eller särskilda räkenskaper förs skall detta inte innebära undantag från de anmälningar som avses i punkt G.5 i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. I de register eller särskilda räkenskaper som avses i punkt 1 skall det separat för varje produkt anges,

a) i fråga om mottagna varor:

— leverantörens namn eller firmanamn samt adress, med hänvisning i förekommande fall till följedokumentet för transport av produkten,

— kvantitet,

— datum för mottagande,

b) i fråga om avsända varor:

— kvantitet,

— datum för användning eller avsändande,

— i förekommande fall mottagarens namn eller firmanamn och adress.

Artikel 16

1. Uppgifter skall föras in i registren eller de särskilda räkenskaperna inom följande tidsfrister:

— De uppgifter som avses i artiklarna 11, 12 och 13 skall för mottagna varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter mottagandet och för avsända varor senast den tredje arbetsdagen efter avsändandet.

— De uppgifter som avses i artikel 14 skall föras in senast den första arbetsdagen efter behandlingen; uppgifter om berikning skall emellertid föras in samma dag.

— De uppgifter som avses i artikel 15 skall för mottagna och avsända varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter det att produkterna mottagits eller avsänts; i fråga om användning skall detta ske på användningsdagen.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta längre tidsfrister, dock högst 30 dagar, t. ex. när lagerbokföringen är datoriserad, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar kontrollera vad som mottagits och avsänts samt de behandlingar som avses i artikel 14, och dessutom under förutsättning att dessa dokument bedöms som tillförlitliga av den behöriga myndigheten eller av ett organ som är bemyndigat av denna myndighet.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket, och om inte annat följer av bestämmelser som medlemsstaterna utfärdat enligt artikel 17, får avsändande av en och samma produkt antecknas i registret över avsända varor i form av ett månadsbokslut, under förutsättning att produkten uteslutande är förpackad i sådana behållare som avses i artikel 4.2 a.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna kan tillåta att redan befintliga register anpassas och fastställa kompletterande regler eller strängare krav för att föra och kontrollera registren. Medlemsstaterna kan bland annat föreskriva att det skall föras särskilda räkenskaper för register över de produkter som medlemsstaterna beslutar om, eller att särskilda register skall föras för vissa kategorier av produkter eller för vissa av de hanteringar som avses i artikel 14.1.

▼B

2. Vid tillämpning av artikel 5.1 får medlemsstaterna fatta beslut om att den behöriga myndigheten själv får föra registren eller överlåta detta till ett organ som är bemyndigat för detta ändamål.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 18

1. Medlemsstaterna får

a) föreskriva lagerbokföring för förslutningar som används vid tappning av produkterna i behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt artikel 4.2 a och som utbjuds till försäljning på deras territorium, liksom särskilda angivelser på dessa,

b) kräva kompletterande uppgifter på följedokument för transporter av vinprodukter som erhållits på deras territorium under förutsättning att dessa uppgifter är nödvändiga för kontrollen,

c) föreskriva, om det är motiverat vid datoriserad lagerbokföring, var vissa uppgifter skall anges på de följedokument som åtföljer transporter av vinprodukter som börjar på deras territorium, under förutsättning att de förlagor som avses i artikel 7.1 a inte ändras,

d) tillåta, i fråga om transporter som påbörjas och avslutas inom det egna landet utan att passera genom en annan medlemsstat eller tredje land, att uppgifter om en druvmusts densitet, under en övergångsperiod som löper ut ►M1 den 31 juli 2010 ◄, ersätts med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader,

e) föreskriva, i fråga om sådana följedokument för transporter av vinprodukter som utfärdats på deras territorium, att det utöver datum också anges klockslag för transportens början,

f) tillåta, som ett komplement till artikel 4.1, att ett följedokument inte är obligatoriskt när en producent som tillhör en producentsammanslutning själv transporterar pressade eller opressade druvor eller druvmust om han själv har producerat dem, eller när en sådan transport görs av en producentsammanslutning som innehar produkten, eller om transporten görs för enderas räkning till ett mottagningsställe eller till sammanslutningens vinframställningsanläggning, under förutsättning att transporten påbörjas och avslutas inom samma vinodlingszon och, i de fall det rör sig om en produkt som är avsedd att bearbetas till kvalitetsvin fso, även inom det specificerade området i fråga, inklusive ett mindre område i omedelbar anslutning till detta,

g) föreskriva

— att avsändaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjas på deras territorium,

— att avsändaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjas i en annan medlemsstat eller i tredje land och som avslutas på deras territorium,

I så fall skall de avgöra på vilket sätt kopiorna skall användas.

h) föreskriva, i fråga om det undantag som avses i artikel 4.1 b om kravet på följedokument för vissa transporter av druvor, att detta inte skall gälla för transporter som påbörjas och avslutas på deras territorium,

i) föreskriva, i fråga om de transporter enligt artikel 10 som påbörjas på deras territorium och som avslutas i en annan medlemsstat, att avsändaren skall meddela namn på och adress till den behöriga myndigheten på lossningsplatsen och översända de kopior som upprättats enligt ovan nämnda artikel 10.

2. Om den använda förslutningen eller emballagetypen finns med i förteckningen i bilaga I får medlemsstaterna inte med hänvisning till de använda förslutningarna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 i direktiv 92/12/EEG, förbjuda eller begränsa handeln med produkter i sådana behållare med en nominell volym på högst 5 liter som avses i artikel 4.2 a.

▼B

Medlemsstaterna får emellertid i fråga om produkter som tappas i det egna landet förbjuda användningen av vissa förslutningar eller emballagetyper som finns med i förteckningen i bilaga I, eller ställa vissa villkor för användningen av sådana förslutningar.

Artikel 19

1. Utan att det påverkar strängare bestämmelser som medlemsstaterna utfärdar för tillämpningen av den egna lagstiftningen, och inte heller nationella förfaranden i andra syften, skall följedokument och obligatoriska kopior bevaras i minst 5 år efter utgången av det kalenderår då de utfärdades.

2. Register, och den dokumentation om behandlingar som antecknas i registren, skall bevaras i minst 5 år efter årsredovisningen. Om ett register innehåller en eller flera oavslutade räkenskaper för mindre kvantiteter vin, kan dessa överföras till ett annat register samtidigt som detta antecknas i det ursprungliga registret. I detta fall skall den ovan nämnda femårsperioden börja den dag då överföringen görs.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen

— namn på och adress till den eller de myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av denna förordning,

— i förekommande fall, namn på och adress till sådana organ som har bemyndigats av en behörig myndighet för tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall också underrätta kommissionen om

— ändringar vad gäller de behöriga myndigheterna och de organ som avses i punkt 1,

— vilka åtgärder de har vidtagit för att genomföra denna förordning, om dessa åtgärder är av särskilt intresse för det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i förordning (EG) nr 2729/2000.

Artikel 21

1. Förordning (EEG) nr 2238/93 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphävs genom punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

3. Den italienska versionen av artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2238/93 skall emellertid fortsätta att gälla i Italien fram till och med den 30 september 2001.

Artikel 22

Artikel 4.2 i denna förordning skall träda i kraft i Italien den 1 oktober 2001.

Artikel 23

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 maj 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Förteckning över förslutningar som är tillåtna i gemenskapen för små behållare som är fyllda med sådana produkter från vinsektorn som avses i artikel 2 h

1. Cylindrisk hatt av kork eller av annat inert material, täckt eller ej av t.ex. en kapsyl eller skiva. Denna får inte gå att återanvända efter öppnandet, och den kan vara i
   - — aluminium,
   - — metallegering,
   - — krympplast,
   - — PVC med aluminiuminlägg,
   - — vax avsett för livsmedel, eventuellt täckt med andra inerta material.
2. Hatt av kork eller annat inert material som är helt nedförd i flaskans hals, försedd med en metall- eller plastkapsyl som täcker både halsen och hatten och bryts när den öppnas.
3. Svampformad propp av kork eller annat inert material, som hålls på plats av en bygel som måste brytas när den öppnas, det hela eventuellt täckt med metall- eller plastfolie.
4. Skruvkapsyl av aluminium eller plåt, invändigt försedd med en skiva av kork eller annat inert material och en försegling som rivs eller bryts när den öppnas.
5. Skruvkapsyl av plast.
6. Rivkapsyl av
   - — aluminium,
   - — plast,
   - — en kombination av dessa.
7. Kronkork av metall, invändigt försedd med en skiva av kork eller annat inert material.
8. Förslutningar som utgör en del av emballaget och som inte kan återanvändas efter det att de har öppnats, som
   - — plåtburkar,
   - — aluminiumburkar,
   - — kartongemballage,
   - — plastemballage,
   - — behållare av en kombination av dessa material,
   - — påsar av mjukplast,
   - — mjuka påsar av en kombination av aluminium och plast,
   - — tetraederformade behållare av aluminiumfolie.

▼B

BILAGA II

Anvisningar för utfärdande av följedokument

A. *Allmänna regler*

1. Dokumentet skall helst fyllas i med skrivmaskin. Om det fylls i för hand, skall skriften vara läslig och outplånlig.

2. Dokumentet får inte innehålla raderingar eller överskrivningar. Följedokumentet får inte användas om det görs någon felskrivning när det fylls i.

3. Kopiorna skall antingen vara bestyrkta fotokopior eller kopior gjorda med självkopierande papper eller karbonpapper. Alla obligatoriska kopior av ett följedokument skall förses med ordet ”kopia” eller motsvarande notering.

4. Om en blankett som är utformad enligt förlagan i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92 (administrativt dokument eller handelsdokument), eller enligt förlagan i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92 (förenklat följedokument eller handelsdokument), används för att åtfölja en vinprodukt som inte omfattas av de transportföreskrifter i direktiv 92/12/EEG som avses i artikel 3.2 b, skall ett streck dras diagonalt från hörn till hörn genom alla rutor som inte är tillämpliga.

B. *Särskilda regler*

1. Varubeskrivning:

1.1 Produktkategori

Den kategori som produkten tillhör skall anges med en beskrivning som överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna och definierar produkten så exakt som möjligt, t. ex:

— bordsvin,

— kvalitetsvin fso,

— druvmust,

— druvmust avsedd för framställning av kvalitetsvin fso,

— importerat vin.

1.2 Verklig och total alkoholhalt, densitet.

I följedokumentet

a) skall den verkliga alkoholhalten i vin, utom för ungt icke färdigjäst vin, och den totala alkoholhalten i ungt icke färdigjäst vin samt delvis jäst druvmust anges i volymprocent med en decimal,

b) skall brytningsindex för druvmust bestämmas enligt den mätmetod som är godkänd inom gemenskapen och anges som den möjliga alkoholhalten i volymprocent; detta kan ersättas av densiteten uttryckt i g/cm^3,

c) skall densiteten för färsk druvmust, vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, anges i g/cm^3, och denna produkts verkliga alkoholhalt skall anges i volymprocent med en decimal,

d) skall sockerhalten i koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust och koncentrerad druvsaft anges som total sockerhalt i g/l och g/kg,

e) kan den verkliga alkoholhalten i pressrester och jäsningsrester också anges; den skall i så fall anges i liter ren alkohol per 100 kg.

För dessa uppgifter används de jämförelsetabeller som har godkänts för gemenskapen i bestämmelserna om analysmetoder.

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om gränsvärden för vissa vinprodukter, skall följande toleranser gälla

— för uppgifter om den verkliga eller totala alkoholhalten: en tolerans på ± 0,2 volymprocent,

— för uppgifter om densitet: en tolerans på sex enheter i fjärde decimalen (± 0,0006),

— för uppgifter om sockerhalten: en tolerans på 3 %.

▼B

2. Uppgifter om nettokvantitet:

— Nettokvantiteten druvor, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, koncentrerad druvsaft, pressrester och jäsningsrester skall anges i ton eller kilogram, med användande av förkortningarna ”t” respektive ”kg”.

— Nettokvantiteten andra produkter i hektoliter eller liter skall anges med förkortningarna ”hl” respektive ”l”.

För uppgifter om bulktransporterade produkter gäller en tolerans på 1,5 % av den totala nettokvantiteten.

3. Övriga uppgifter vid bulktransporter

3.1 Vinodlingszon

Den vinodlingszon där den transporterade produkten har sitt ursprung skall anges enligt definitionerna i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999, med användande av förkortningarna A, B, C I a, C I b, C II, C III a och C III b.

3.2 Behandlingar

De behandlingar som den transporterade produkten har genomgått skall anges genom att följande siffror skrivs inom parentes:

0: Produkten har inte genomgått någon av följande behandlingar:

1: Produkten har tillsatts alkohol.

2: Produkten har tillsatts syra.

3: Produkten har avsyrats.

4: Produkten har sötats.

5: Produkten har tillsatts alkohol för destillation.

6: Till produkten har det tillsatts en produkt med ursprung i en annan geografisk enhet än den som anges i beskrivningen.

7: Till produkten har det tillsatts en produkt av en annan druvsort än den som anges i beskrivningen.

8: Till produkten har det tillsatts en produkt som skördats under ett annat år än det som anges i beskrivningen.

9: Övrigt (specificeras).

Exempel:

— För vin med ursprung i zon B, och till vilket alkohol har tillsatts, anges B (1).

— För druvmust med ursprung i zon C III b, och till vilken syra tillsatts, anges C III b (2).

Uppgifter om vinodlingszonen och behandlingar skall komplettera produktens varubeskrivning, och de skall anges inom samma synfält som denna.

C. *Uppgifter som krävs för utfärdande av det följedokument som avses i artikel 3 b i den här förordningen (bilaga III).*

Preliminär anmärkning:

Den förlaga till följedokumentet som återges i bilaga III skall följas till alla delar. Måtten för de rutor som är markerade med linjer i förlagan och som skall innehålla de uppgifter som krävs får emellertid betraktas som ungefärliga.

	Nummer på rutan i förlagan i bilaga III
Avsändare: Fullständigt namn och adress, inklusive postnummer	1
Referensnummer: På varje försändelse skall det finnas ett referensnummer för identifiering av denna i avsändarens bokföring (till exempel fakturanummer)	2
Mottagare: Fullständigt namn och adress, inklusive postnummer	3
Behörig myndighet på avsändningsorten: Namn på och adress till den behöriga myndighet som svarar för kontrollen av upprättandet av handelsdokument på avsändningsorten. Denna uppgift är inte obligatorisk för försändelse till en annan medlemsstat eller vid export	4

▼B

	Nummer på rutan i förlagan i bilaga III
Transportör: Namn på och adress till den person som är ansvarig för den första transporten (om annan än avsändaren) Övriga uppgifter om transporten Ange a) transportmedel (lastbil, skåpbil, tankbil, bil, järnvägsvagn, cisternvagn, flyg), b) registreringsnummer eller, för fartyg, namn (frivilliga uppgifter)	5
Datum för avsändande, och om den medlemsstat där transporten påbörjas kräver detta, även klockslag för transportens början Vid byte av transportmedel skall transportören ange följande på baksidan av dokumentet: — Datum då transporten påbörjas — Transportmedel och registreringsnummer (för bilar) och namn (för fartyg) — Sitt förnamn och efternamn eller firmanamn samt postadress, inklusive postnummer	6
Bestämmelseort: Den faktiska bestämmelseorten om varorna inte levereras till den adress som avsändaren angett. Om varorna exporteras skall en av de uppgifter som avses i artikel 8.2 anges	7
Produktbeskrivning enligt rådets förordning (EEG) nr 2392/89 ([1]) och kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 ([2]) och enligt gällande nationella bestämmelser, bl.a. obligatoriska uppgifter Beskrivning av kollin: Identifieringsnummer och antal kollin, antal förpackningar i varje kolli	8
Beskrivningen får fortsätta på ett separat blad som bifogas varje exemplar. Till detta kan en packsedel användas För bulktransporterade produkter: — vin: verklig alkoholhalt, — ojästa produkter: brytningsindex eller densitet, — icke färdigjästa produkter, total alkoholhalt, — vin vars restsockerhalt överskrider 4 gram per liter, förutom den verkliga alkoholhalten även den totala alkoholhalten	8
Kvantitet: — För bulktransporterade produkter anges den totala nettokvantiteten — För tappade produkter anges antal behållare samt deras volym	9
Kompletterande uppgifter som föreskrivs av den avsändande medlemsstaten: Om sådana uppgifter krävs måste den berörda medlemsstatens anvisningar följas. Om så inte är fallet, markera med ett diagonalt streck i rutan	10
Attestering av ursprungsbeteckningen eller härkomsten: se artikel 7	11

([1]) EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

([2]) EGT L 309, 8.11.1990, s. 1.

▼B

BILAGA III

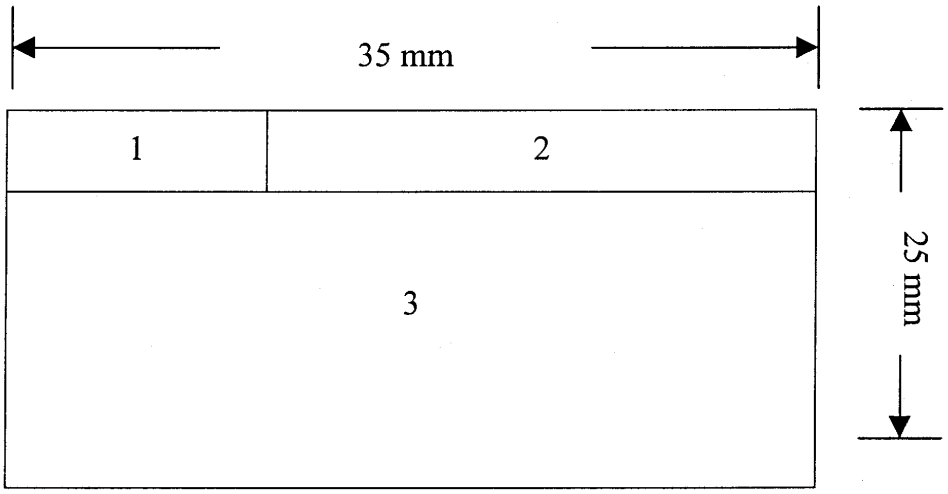
Följedokument för transport av vinprodukter

<table>
<tr><td rowspan="2">1. Avsändare
(namn och adress)</td><td colspan="3">2. Referensnummer</td></tr>
<tr><td rowspan="3">3. Mottagare
(namn och adress)</td><td colspan="3">4. Behörig myndighet på avsändningsorten
(namn och adress)</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. Avsändningsdatum</td></tr>
<tr><td>5. Transportör, och andra uppgifter om transporten</td><td colspan="3">7. Bestämmelseort</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Produktbeskrivning</td><td colspan="2">9. Kvantitet</td></tr>
<tr><td colspan="4">10. Kompletterande uppgifter som krävs av den avsändande medlemsstaten</td></tr>
<tr><td colspan="4">11. Attesteringar (för vissa viner)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">12. Kontroller av behöriga myndigheter</td><td colspan="3">Undertecknarens företag, samt telefonnummer</td></tr>
<tr><td colspan="3">Undertecknarens namn</td></tr>
<tr><td colspan="3">Ort och datum</td></tr>
<tr><td colspan="3">Underskrift</td></tr>
</table>

▼B

BILAGA IV

SÄRSKILD STÄMPEL

1. Medlemsstatens emblem.
2. Behörig myndighet eller behörigt regionalt organ.
3. Attestering.